

Ngõ Như Đùa

Bùi Bích Hà

Sự khác biệt duy nhất trong ngày thứ sáu đầu tiên của tháng ba đối với gia đình Frilot là cái bánh táo tươi. Thường thì Heaven Frilot không nấu nướng ngày cuối tuần mà cả nhà ăn qua loa thức ăn còn lại hoặc gọi pizza. Thế nhưng cậu con trai lên mười hôm đó có bạn đến chơi qua đêm và Mark, chồng nàng, một luật sư, vừa qua một tuần lễ bù đầu với công việc hòa giải ở tòa nên nàng quyết định làm cái bánh táo. Và Mark Frilot, 45 tuổi, chẳng bao giờ ốm đau, đã về nhà trong cơn sốt. Suốt mấy hôm sau, Heaven Frilot, 43 tuổi, chuyên viên làm việc tại công ty phân loại dầu khí tại Kenner, Louisiana, thấy bạn bè cười đùa kháo

nhau về chuyện truyền thông nói đến coronavirus và trích dẫn những lời dọa dẫm. Một người trong bọn hỏi:

- Có ai thật sự “bị” chưa?

Heaven có câu trả lời ngay:

- Tôi thấy nhiều người post lên Facebook xem nhẹ và riếu cợt chuyện này.

Mấy ngày trước, Heaven Frilot không bao giờ nghĩ rằng cơn sốt chừng 99 độ hôm thứ sáu của chồng lại có thể dẫn tới tình hình nghiêm trọng đang xảy ra khiến sức khỏe của Mark suy giảm nhanh chóng. Ngày 8 tháng 3, chủ nhật, nhiệt độ của Mark lên tới 101.9. Bác sĩ ở khu urgent-care chẩn đoán Mark bị cúm. Đêm thứ tư, cơn sốt tệ hơn, Frilot không cách nào giúp hạ nhiệt cho chồng với Tylenol hay Advil là những thuốc bác sĩ cho toa bảo uống. Nàng thấy chồng quắn người trong cái khăn lông và ngồi ở mép cái bồn tắm, nói lảm nhảm. Sáng thứ năm, nàng đưa chồng đến phòng cấp cứu. Tối thứ năm, Mark vào ICU Sáng thứ sáu, anh được đặt đặt ống truyền vào khí quản. Thứ bảy, kết quả thử nghiệm coronavirus dương tính. Mark ở riêng và phải thở bằng máy, là một trong 280 ca lây nhiễm ở LA trong cơn dịch đang nhanh chóng lan khắp nước Mỹ. Ngày 14 tháng 3, khi Mark được chẩn đoán bệnh tình đích xác, con đường Bourbon bên ngoài tràn ngập người ăn mừng lễ St. Patrick.

Lúc đầu, Heaven giới hạn những người được nàng loan báo tin này trên Facebook. Nàng nói:

- Tôi kể với các bạn tin tức riêng tư này chỉ vì tôi lo cho các bạn. Làm ơn hết sức cẩn thận và không loan ngay thời điểm này. Con virus đáng sợ đã xâm nhập cộng đồng chúng ta mà không ai hay biết.

Nàng cũng thông báo việc chồng nàng đã bị chẩn đoán nhầm là chỉ cúm thường thôi nên quá trình hồi phục có thể kéo dài.

- Hiện Mark bị ngăn cách nên tôi không thể có mặt bên anh để săn sóc và giúp anh qua cơn bệnh.

Ai cũng nghĩ coronavirus là chuyện chính trị cho tới khi biết nó là chuyện của mỗi người. Khi tin tức về Mark loan báo rộng rãi, vấn đề không chỉ là một người trẻ, khỏe mạnh bị nhiễm mà là những người trẻ, khỏe mạnh khác cũng bị nhiễm dù họ không là đối tượng mắc bệnh này. Đây là phát hiện bất ngờ cho cái cộng đồng bảo thủ ở ngoại vi New Orleans, nơi nhiều người vẫn coi thường dịch covid19, nhìn nó như chuyện tuyên truyền phóng đại cốt để làm xao xuyên lòng dân. Mark và cả gia đình anh thích chính trị nên họ không quan tâm lắm với chuyện virus dù nó là chuyện hão huyền hay cái gì khác, cho tới lúc Mark bất ngờ lâm bệnh. Không riêng gia đình anh, nhiều người trong cộng đồng đã có ngay quan điểm từ đầu. Họ nói in hệt truyền thông và các chính trị gia.

Sau khi Heaven đã loan báo tin chồng nàng bị nhiễm vi khuẩn Corona Mới, truyền thông vẫn còn tập trung vào lập luận cho rằng virus là một âm mưu đầy thị trường chứng khoán đi xuống và người ta vẫn kể những câu chuyện diều về giấy vệ sinh không còn thấy chồng chất trên các kệ hàng nữa. Tuy nhiên, một số người khác yêu cầu Heaven hãy “*chuyển các tin tức cho họ để mọi người cảnh giác*” vì Mark giao thiệp rộng nên nhiều người biết anh. Những lời bình phẩm từ không tin đến buồn rầu, những lời hứa và cầu nguyện lập tức lan truyền. Một người bạn thúc dục nàng phổ biến câu chuyện rõ ràng hơn. Bình thường, Heaven là người rất kín đáo nhưng bây giờ phải khác vì mọi sự không còn bình thường nữa. Heaven quyết định thông báo công khai biến cố nàng đang trải qua.

Bà Cheryl Pitfield, 61 tuổi, bạn đồng nghiệp thân thiết của Heaven tại công ty dầu khí, nhớ lại khi đọc thông báo này lần đầu, “bà ớn lạnh,” Đối với bà, trước khi đọc tin tức ấy, bà chưa hề hình dung ra con virus nó thế nào? Bây giờ thì đã rõ rồi. Nàng gửi tấm hình chụp nhanh cho nhóm bạn thường trao đổi trên FB. Nhìn tấm

hình, bà Pitfield nhận ngay ra sự thật. Bà Pitfield sống ở thành phố Metairie, cách Kenner 10 phút lái xe. Cũng giống như phần đông cư dân vùng này, bà và bạn bè của bà tin rằng coronavirus là một trò chính trị được truyền thông thổi phồng, làm rối lên. Họ tiếp tục cười cợt và bảo nhau:

- Ôi, thật là điên rồ! Chuyện chẳng ảnh hưởng gì đến chúng ta cả, tại sao mọi người cứ àm lên thế? Thế mà rồi nó àm thật! Câu chuyện của gia đình Frilot khiến bà không thể không nhìn thấy viễn ảnh trước mắt mình.

Kể từ ngày thứ sáu 13 tháng 3, Marl Frilot cố gắng lăm chỉ tự mình thở được hai hơi. Heaven Frilot cũng đang tranh đấu để có đủ dưỡng khí cho mình. Vợ chồng có bao nhiêu dự định đi chơi nhân dịp lễ Phục Sinh trong khi họ tâm niệm là chỉ những người già hoặc có bệnh sử tiềm ẩn mới có nhiều rủi ro mắc bệnh mà vợ chồng họ thì không thuộc giới này. Thật ra, coronavirus tấn công bất cứ ai. Lần cuối Heaven ở bên chồng là trong phòng cấp cứu sau khi bác sĩ quyết định thử nghiệm cho Mark để tìm con siêu vi quái ác này. Nàng được yêu cầu đeo mặt nạ. Nét mặt mọi người đều căng thẳng và phòng bệnh có chút ồn ào. Heaven nhớ lại cái cách bác sĩ và y tá nhìn chồng nàng, họ lộ vẻ sợ hãi, tựa như họ không muốn có mặt trong căn phòng này. Về sau, Heaven mới biết chồng nàng là bệnh nhân đầu tiên tới nhà thương và được xét nghiệm dương tính. Ánh mắt hãi hùng của cả đội ngũ y tế cho thấy họ không được chuẩn bị cho tình huống xảy tới.

Trước tiên, Heaven muốn biết chồng nàng bị lây nhiễm bằng cách nào và ở đâu? Tháng hai, họ không hề đi đâu và Mark làm việc hàng ngày trong một văn phòng nhỏ. Nàng cố nhớ lại những việc họ đã làm trong tuần lễ trước khi Mark nhuộm bệnh, những ai họ đã tiếp xúc hay đến gần. Nàng tự nhủ: "*Thật đáng sợ!*" Sau cùng, nàng nhận ra thủ phạm chính là cuộc diễn hành nhân lễ hội Mardi Gras mà họ tiện chân dừng lại giây lát ở Kenner. Tuy vậy, theo Heaven, nàng và chồng con thường quán quít nhau chứ không la cà với người lạ. Cho dù vậy, làm sao biết được chồng nàng bị lây nhiễm bởi ai và cách nào một khi sự va chạm hay cọ quẹt trong đám đông là điều khó tránh?

Năm Heaven 28, Mark 31, họ gặp nhau ở Kenner trong một cuộc hò hẹn được sắp xếp bởi một học viên lớp thể dục mà nàng là huấn luyện viên. Heaven kể lại:

- Lúc đó, tôi không sẵn sàng cho tình yêu thì gặp anh. Tôi trả lời thẳng thắn là tôi không có ý làm bạn với một luật sư. Anh tìm cơ hội khác khi nói với tôi anh còn là một nhạc sĩ. Tôi trả lời luôn: "Lại càng không nữa, tôi không thích nhạc sĩ." Mark thú nhận Heaven là cái cookie khó nhằn nhưng sau cùng thì anh cũng thắng cuộc. Nàng yêu Mark vì óc hài hước, đạo đức nghề nghiệp và cái cách đón nhận cuộc đời có sao nhận vậy.

Cuộc tình của họ trải qua ký ức đau thương của trận bão Katrina. Cũng cùng cảnh ngộ như nhiều người khác trong vùng, Heaven phải dời cư do hậu quả của thiên tai. Công ty của nàng chuyển nàng đến Houston làm việc trong sáu tháng. Thời gian xa cách là thử thách gay gắt cho cả hai nhưng họ vượt qua. Tháng 9/2007, họ kết hôn tại New Orleans thuộc Garden District. Bà Sheila DeLaup, 59 tuổi, chủ tiểu thương tại Metairie, tường thuật:

- Không một tiệm tạp hóa nào mở cửa, chúng tôi đang tuân thủ lệnh giới nghiêm, trực thăng àm ì bay qua đầu không ngớt. Cuộc sống thành linh bị gián đoạn, chẳng một ai muốn tình trạng này.

Bà Sheila cho biết lúc đầu bà rất bối rối vì cảm xúc lẫn lộn. Một phía thì cho rằng thực tế bị phóng đại, rằng mọi người thật kỳ cục vì cúm còn lâu mới làm chết người. Một phía khác đâu có riêng gì chúng tôi, cả thế giới nhao lên phản ứng mà! Liệu có phải mỗi người đều làm to chuyện nhằm tôn công tổng thống không? Bà Sheila đọc được bản bố cáo của Heaven Frilot trên tài khoản FB của nàng sau khi nhiều bạn bè chung đã đọc. Bà phát biểu: "*Mãi tới khi biết chuyện của nhà Frilot, tôi mới hiểu rằng mọi người thật sai lầm.*"

Heaven cảm thấy khích lệ biết rằng nỗi đau của gia đình nàng có thể giúp ngăn ngừa cho những gia đình khác. Nàng nói:

- Đôi khi thật khó mà nghĩ thế giới này là nơi sinh sống lý tưởng nhưng tôi cũng muốn mọi người cùng biết rằng có những người hoàn toàn xa lạ, chưa từng quen hay gặp tôi đã gửi thức ăn cho chúng tôi, có lẽ do sự đồng cảm là chúng tôi chung xuồng, chỉ cách nhau một góc đường.

Hiện Heather cùng con trai Ethan phải sống cách xa nhau tuy dưới cùng một mái nhà, trường học của Ethan đóng cửa. Cả hai mẹ con không ai được xét nghiệm coronavirus và họ cũng không có triệu chứng lây nhiễm. Trong ngôi nhà quen thuộc, mỗi mỗi đều nhắc họ hình bóng người vắng mặt. Hai mẹ con bày trò chơi giải khuây với nhau, chờ đợi nghe tin tức mới nhất từ người y tá săn sóc Heather. Bạn hữu khắp nơi và cả những người xa lạ liên tiếp gửi đồ chơi cho Ethan nhưng cậu bé buồn rầu nói:

- Em không muốn đồ chơi nào hết, em muốn bố.

Tuần lễ trước, sau khi nghe bác sĩ của Mark báo tin họ cần cho Mark dùng máy thở thêm một tuần nữa, Heather không có cảm giác đang nghe bác sĩ nói chuyện. Nàng text cho người quen: "*Tôi đang ở một ngày rất tệ hại.*" Tựa như cái tin nàng vừa được thông báo không có gì tốt đẹp hơn cái điều xấu nhất không ai muốn nghĩ đến. Như người mộng du, nàng nói một câu không dính dáng gì tới thực tế lúc ấy:

- Tháng này kỷ niệm cuộc tình của chúng tôi nhưng tôi không nhớ ngày. Anh ấy nhớ.

Kể từ lúc câu chuyện này được thông báo, số ca nhiễm coronavirus ở Louisiana đã tăng lên 1,795 vụ, 65 tử vong. Toàn tiểu bang được lệnh mọi người phải ở trong nhà.

Bùi Bích Hà

Viết theo tạp chí The Week, 4/3/2020.